

המביא גט פרק שני גיטין

לפ"א מ"י ג' כ"ד מ"ג
מלוא מלוא: א
שמן כ"ד ט"ו ט"ח
סמן מה טע"ב: כ

ב מ"י ט"ט ט"ז ט"ח
ב מ"י ט"ז ט"ח
מלוא מלוא: א
שמן כ"ד ט"ו ט"ח
סמן מה טע"ב: כ

ב מ"י ט"ז ט"ח
מלוא מלוא: א
שמן כ"ד ט"ו ט"ח
סמן מה טע"ב: כ

ב מ"י ט"ז ט"ח
מלוא מלוא: א
שמן כ"ד ט"ו ט"ח
סמן מה טע"ב: כ

ב מ"י ט"ז ט"ח
מלוא מלוא: א
שמן כ"ד ט"ו ט"ח
סמן מה טע"ב: כ

ב מ"י ט"ז ט"ח
מלוא מלוא: א
שמן כ"ד ט"ו ט"ח
סמן מה טע"ב: כ

ב מ"י ט"ז ט"ח
מלוא מלוא: א
שמן כ"ד ט"ו ט"ח
סמן מה טע"ב: כ

ב מ"י ט"ז ט"ח
מלוא מלוא: א
שמן כ"ד ט"ו ט"ח
סמן מה טע"ב: כ

ב מ"י ט"ז ט"ח
מלוא מלוא: א
שמן כ"ד ט"ו ט"ח
סמן מה טע"ב: כ

ב מ"י ט"ז ט"ח
מלוא מלוא: א
שמן כ"ד ט"ו ט"ח
סמן מה טע"ב: כ

ב מ"י ט"ז ט"ח
מלוא מלוא: א
שמן כ"ד ט"ו ט"ח
סמן מה טע"ב: כ

ב מ"י ט"ז ט"ח
מלוא מלוא: א
שמן כ"ד ט"ו ט"ח
סמן מה טע"ב: כ

ב מ"י ט"ז ט"ח
מלוא מלוא: א
שמן כ"ד ט"ו ט"ח
סמן מה טע"ב: כ

ב מ"י ט"ז ט"ח
מלוא מלוא: א
שמן כ"ד ט"ו ט"ח
סמן מה טע"ב: כ

ב מ"י ט"ז ט"ח
מלוא מלוא: א
שמן כ"ד ט"ו ט"ח
סמן מה טע"ב: כ

ב מ"י ט"ז ט"ח
מלוא מלוא: א
שמן כ"ד ט"ו ט"ח
סמן מה טע"ב: כ

ב מ"י ט"ז ט"ח
מלוא מלוא: א
שמן כ"ד ט"ו ט"ח
סמן מה טע"ב: כ

ב מ"י ט"ז ט"ח
מלוא מלוא: א
שמן כ"ד ט"ו ט"ח
סמן מה טע"ב: כ

מעמא דליכא כתב הא ליכא כתב לא - ואל"ה הא דבעי' דליכא
כתב משום דחזר ואמר שטר פסום הוא וכי האלי גוונא
הכא גבי נייר חלק אס חזר ואמר נייר חלק הוא היה נחלק ואל
כ"ו שאמר גט הוא מגורשת ולא קשה מדי לשמואל ויל' [דכיון דסלי'
השאל המגורשת והיא קאמר שמואל
א"כ לא תשיב רישוהא במאי שהיא
נייר חלק ואל"כ כשחזר ואמר נמי
נייר חלק הוא חית לן למימר דלאו
כל הימנו לאסרה כמו היכא דליכא
כתב ואל"ה ויהי ס"ד ומגורשת והיא
קאמר כיון דנראה שהיא נייר חלק
וי"ל כיון דלחזר ה"ו גיטך בדבר
מוטע מהימנין לבטל כי היכי
דלמרינן "בעל שאמר גירסתי אשתי
נלמן הואיל ובידו לגרשה א"כ דליכא
דקרייה ב"י תרי משקלא ועיילי' לבי
ידיה ופקיה דלא חיישין דלמא
חלפיה וגיירי חלק דקאמר שמואל
לא בשעת נתינה ראו שהיא נייר
חלק דא"כ חפילו היה והיא כתוב
במי מילין איט גט כיון דשעת
נתינה כבר נבלעו האותיות כדאמר
בסמוך כי פליט מתי היו השאלה הוא
פליט אלא שעה אחת אחר נתינה
כשעור שאלותיה יכולת להבלע
ראו שהיא נייר חלק ועוד י"ל דשעת
נתינה ראו מרחוק וזוהי להם נייר
חלק ושחא אס היו מעיינין היו
האותיות ניכרים: **מ"א** דגרא -
פ' ר"ח מי קליפת רישון וכן בערוך:
ושמואל נמי חיישין קאמר -
השאל לא לריכי
לחוקי בדקיה דכי לא בדקיה
נמי חכא למיחש ומיהו והיא *
בדקיה ולא פליט לאו כלום הוא:
צריכי למיקרייה - קודם נתינה
חיישי' מדמטני בסמוך לא
לריכא דלכתר דקרייה עייליה כו'
ואי לא קרייה נראה דלא היו גט
מולא משני הב"ע דלא קרייה משמע
דלא לא קרייה אינה מגורשת ואל"ה
דקת לקמן בהורק (דף פ"י) כתב
גט לאיש ושוב לאשה וטעה ונתן כו'
ולחזר וזמן גט ואלא מתחת ידי האיש
ושוב מיד האשה תלך מזה ומזה
ודייק עלה בהשקפה רבה (גיטות דף
56) מתי הוה לה למעבד ומטני
אזכי ע"ה לא לקרייה גיטא והשאל אי לא
קרייה אפי' לא האלפה להס אינה
מגורשת וי"ל דהיא לאסרה ליכא
דלא קרייה מ"מ אס נשאל לא
אלא אי נמי הסס כעיייליה לבי
ידיה וקסינן לה דא"כ בעי' (ה) למיכר
מיד לקרייה אי לא לחזר נתינה מאחר
שבלה לידו לקולו ומיהו אינה אסרה
ליכא אי לא קראה שעת כדאמר
הכא לאו כל הימנו לאסרה אפי' דעל
כרחוק לרי' קראה בזה הכי והיא
כדעיל' א"ר איתור
מ"ש דרשב"ג שלא יהו
בנות ישראל עגונות
אשר באר הלה כרשב"ג
ורב גמרא משמיה דרבא
אמר אין הלה כרשב"ג
ואלא כמאן כרבנן הוא
הוא דעבד וברבא בשא'
שפיר ונגייה רב פא
חזינן קרייה: פ'
רב גמרא דאמר הלה
כרבנן אקרייה שאט
יודעים לחתום והא
ע"פ שאיני יודעים
לקרוא שטר דמי וקרי
קמינו אחריני וחתמי
כרבנן ורב פאפא בשאין
יודעין לחתומי ויהיה
קרי וחתמי: פ"י וקו'
יהי קמינו עינו וכשחזר
צריך לחתום ע"ד דין

***תניא** כותיה דרב **עדים** שאין יודעין
לחתום מקרעין לתן נייר חלק וממלאים את
הקרעים דיו, אמר רבן שמעון בן גמליאל
בר"א בנימי' נשים אבל בשחרורי עבדים
ושאר כל השטרות - אם יודעין לקרע
ולחתום חתמין ואם לאו אין חתמין קרייה'
מאן דכר: שמה: חסורי מיחטרא והכי קתני

עדים שאין יודעין לקרוע קורין לפניהם
וחתמים, ושאי' יודעין לחתום ב"י אמר ריש
בן גמליאל במה דברים אמורים בנימי' נשים
אבל שחרורי עבדים ושאר כל השטרות אם
יודעין לקרוע ולחתום חתמין ואם לאו אין
חתמין א"ר אלעזר מ"מ רבין שמעון בן
גמליאל: שלא יהו בנות ישראל עגונות, אמר
רבא "הלה כרשב"ג, ורב גמרא משמיה
דרבא אמר אין הלה, ואלא כמאן רבין

והוא ההוא דעבד עוברא בשאר שטרות
ונגידה רב כהנא: תרומא אקרייה רב יונה
מ"צמער קרי וחתמי א"ל עולא לא צריכת
דהא ר"י אלעזר מ"מ דארץ ישראל קרי
קמיה וחתמי, ורב נחמן קרי קמיה ספרי
דייני וחתמי, דהווקא רב נחמן וספרי דייני'
דאית להו אימחא אבל רב נחמן וספרי
אחריני, ספרי דייני ואיניש אחרניא לא, ורב
פפא כי הוה אחי לקמיה ושאר פ"סא

דעבד בערבות של כותים ימקרי להו
לשני כותים זה שלא בפני זה *במסכת לפי
תוכנו ומגבי ביה ממשעבדי, אמר רב אשי:
אמר לי רב הונא בר נתן הכי אמר אמימר -
האי **שמואל פ"סא** דחתימי עליה סהדי
ישראל מבנין ביה ממשעבדי, *הוא לא
ידעי למיקרי: ברדעי **הוא** בעיני' כתב שאינו
יכול להודיף וליכא? בדאפיצן **הוא** בעיני'
צריך לחזור מענינו של שמר בשישה אחרונה'
וליכא בדמהדר, ואלא מאי קמ"ל דכל לשון

כשר *תניא **גם** שכתבו עברית ועדיין יונת,
יונת ועדי עברית - כשר: א' מההיא היה
אמינא הני מילי **בנימי' אבל** בשאר שטרות
לא קמ"ל אמר שמואל נתן לה נייר חלק
ואמר לה ה"ו גיטך מגורשת *חיישין שמה
במי מילין כתבו מיתבי **הרי זה גיטך**
ונמלתו וורקתו לים או לאור או לכל דבר
האבד וחזר ואמר "שמר פסום הוא, שמר
אכנה הוא מגורשת ולא כל הימנו לאסרה
מעמא דאיכא כתב הא ליכא כתב לאיכי
קאמר שמואל יבדקנין ליה 'במ"א דגרא'
אי פליט פליט ואי לא פליט לאו כלום הוא,
וכי פליט מאי הוי - השתא הוא דפליט?
*שמואל נמי חיישין קאמר אמר רבינא
אמר לי אמימר: הכי אמר מרימר משמיה
דרב דימי הני' הרי דהייב גיטא קמייהו

צריכי למיקרייה מיתבי **ה"ו גיטך** הוא
פסום הוא שמר אכנה הוא מגורשת ולא כל
הימנו לאסרה ואי אמרת צריכי למיקרייה, בתי דקרייה **מי**
אמר לה ה"ו גיטך **לא** צריכא דבתי' עייליה לבי ידיה ואפקיה מכו דתימא חלופי חלופי **קמ"ל**
הוא גבאי דורף לה גיטא דביתיה לביני דני אשתך מווחא-אמר רב נחמן מווחא ביני דני
לא שכיחא ותימ' דאשתך **היא** אבל ב' ג' מדהא תויא הא נמי הוא גיטא אמימר עכברים
שקלה **הוא גבאי** דעל לבי כנישתא שקל ספר תורה ויהיב לה דביתיה ואמר לה הא
גיטך, אמר רב יוסף **למאי** ליתיש לה: אי משום מי מילין, אין מי מילין על גבי מי מילין

דביתיה ותימ' דאשתך **היא** אבל ב' ג' מדהא תויא הא נמי הוא גיטא אמימר עכברים
שקלה **הוא גבאי** דעל לבי כנישתא שקל ספר תורה ויהיב לה דביתיה ואמר לה הא
גיטך, אמר רב יוסף **למאי** ליתיש לה: אי משום מי מילין, אין מי מילין על גבי מי מילין

דביתיה ותימ' דאשתך **היא** אבל ב' ג' מדהא תויא הא נמי הוא גיטא אמימר עכברים
שקלה **הוא גבאי** דעל לבי כנישתא שקל ספר תורה ויהיב לה דביתיה ואמר לה הא
גיטך, אמר רב יוסף **למאי** ליתיש לה: אי משום מי מילין, אין מי מילין על גבי מי מילין

דביתיה ותימ' דאשתך **היא** אבל ב' ג' מדהא תויא הא נמי הוא גיטא אמימר עכברים
שקלה **הוא גבאי** דעל לבי כנישתא שקל ספר תורה ויהיב לה דביתיה ואמר לה הא
גיטך, אמר רב יוסף **למאי** ליתיש לה: אי משום מי מילין, אין מי מילין על גבי מי מילין

דביתיה ותימ' דאשתך **היא** אבל ב' ג' מדהא תויא הא נמי הוא גיטא אמימר עכברים
שקלה **הוא גבאי** דעל לבי כנישתא שקל ספר תורה ויהיב לה דביתיה ואמר לה הא
גיטך, אמר רב יוסף **למאי** ליתיש לה: אי משום מי מילין, אין מי מילין על גבי מי מילין

דביתיה ותימ' דאשתך **היא** אבל ב' ג' מדהא תויא הא נמי הוא גיטא אמימר עכברים
שקלה **הוא גבאי** דעל לבי כנישתא שקל ספר תורה ויהיב לה דביתיה ואמר לה הא
גיטך, אמר רב יוסף **למאי** ליתיש לה: אי משום מי מילין, אין מי מילין על גבי מי מילין

דביתיה ותימ' דאשתך **היא** אבל ב' ג' מדהא תויא הא נמי הוא גיטא אמימר עכברים
שקלה **הוא גבאי** דעל לבי כנישתא שקל ספר תורה ויהיב לה דביתיה ואמר לה הא
גיטך, אמר רב יוסף **למאי** ליתיש לה: אי משום מי מילין, אין מי מילין על גבי מי מילין

כנוסיה דרב - דאמר מקרעין להן נייר: כרבנן - דמכארי לכולהו:
פרגמא - להא דרב גמאל: **אפריסא** - שאס יודעין לחתום אפי' א
שאר יודעין לקרוע שפיר דמי וקרי קמייהו אחרני' כרבנן, ורב
כהא בשאין יודעין לחתום וגבי חתימה אמרן לדרב כהא לעיל: רב
יסודס - זקן היה ועינו כהות

וכשהיה נרץ לחתום כבד לו צדין
מלמעבר בקריאת שטר וקריה וחתום:
מ"א דגרא דישאל - בקי מל
חזיריו ובמס' גרה מפרש אמאי קרי
ליה מ"א דגרא דגראל צפרק שני
(דף כ): רב נחמן: דין היה ממונה
מפי ריש גלותא וחסנא דבי גיאה
כדאמרין בהעור והרובע (מגיל קד):
ואפרי הידיעס יריחס ממת ולא
משקרי: **דפסדי כפרכאום** וזוהימיה
עובדי כוכבים דהכשרה להו לעיל (פ' י):
פספסדי - והא דלמרינן צ"י קמ"ח
מבי חורי ולא ממספדי כעסקא
כדאמרין דליה ליה קלא: דחיישו פליט
פסדי ישראל - וישראל עשאה אלא
שכתובה לשון פרסי: **שפסו** - כתב
שלו: **בנימי'** - משום תקנת עגונות:
שפא בני מילין כפסו - ונבלעו
ואמרן לעיל כתבו במי מילין ואפלא
שטר: נייר - סהס נייר על עשבים
הוא ולא קלף מעובד עשבים דהי'
עפי' הא אמרן אין מי מילין על
גבי מי מילין: **שטר פסיס** - שטר
פיוסס שאומר לחזירו אוהבו ומאמר
שכתוב לו על עמלו שטר חוב כדי
שיראה עשיר: **שטר אמנס** - שכתב
ללוח ולא ליה והאמיט ליה למלוה שלא
יכתובט אלא אס כן יעט ומסר לו
אס השטר: **לאוסרס** - משום אשתי:
חא ליכא כפב לא - דהי צדיק חלק
כמי אמרינן מגורשת מדי מנא אחת
לאשמועינן דאפי' דלא אקרינא אי
גיטא הוי אי לא כיון דלחזר לה גיטא
הוא לא הכר ביה מו ומחוקין דגיטא
הוא ופי' צדיק חלק נמי סבירא ליה
הכי לאשמועינן כדאמר יסירחא דייני

חלק: כי אמר שמואל - נמי מגורשת
לא בסתמא אלא בדקיה ליה לנייר:
במי' דגרא - כב עקרי' פוילי'
ומעבידים מי הכב עליו ופולט
אחיות שבלע וגרלות: **סהס הוא**
דעלט - וכספיו בלענות לא חת כהב:
פיישין - שחא לא נבלעו יפה
ואס מ"ת אסרה לכתן ומללתי ולא
מתייבטם דשפת כרשפה הוא: **פני** כי
פני - עדי מסריס: **לבי יודס** - תחת
כפתי: **אס פסיס** - זקן היה שוקק זה
ואין לחוש שחא גט זקן או לאבד:
אבל פרסי פלג - ואלו רלוט שזה לא
זקן אלא כתב אחד: **פדסא פוילי'** -
על כתיב חדל הוה הסס מעיקרא
ומדהא הוה כפרתה נמי אמרינן
הוא הסס זה גט זקן והלוח
עכברים שקלו: **פסוס מילין** -
שחא כתב לה גט מתחת ואלו
ניכר: **אין מי מילין פו'** - וכל גוילוס
על ס"מ פלגס עובדים כעמלפס:
כתיבות

דביתיה ותימ' דאשתך **היא** אבל ב' ג' מדהא תויא הא נמי הוא גיטא אמימר עכברים
שקלה **הוא גבאי** דעל לבי כנישתא שקל ספר תורה ויהיב לה דביתיה ואמר לה הא
גיטך, אמר רב יוסף **למאי** ליתיש לה: אי משום מי מילין, אין מי מילין על גבי מי מילין

דביתיה ותימ' דאשתך **היא** אבל ב' ג' מדהא תויא הא נמי הוא גיטא אמימר עכברים
שקלה **הוא גבאי** דעל לבי כנישתא שקל ספר תורה ויהיב לה דביתיה ואמר לה הא
גיטך, אמר רב יוסף **למאי** ליתיש לה: אי משום מי מילין, אין מי מילין על גבי מי מילין

דביתיה ותימ' דאשתך **היא** אבל ב' ג' מדהא תויא הא נמי הוא גיטא אמימר עכברים
שקלה **הוא גבאי** דעל לבי כנישתא שקל ספר תורה ויהיב לה דביתיה ואמר לה הא
גיטך, אמר רב יוסף **למאי** ליתיש לה: אי משום מי מילין, אין מי מילין על גבי מי מילין

דביתיה ותימ' דאשתך **היא** אבל ב' ג' מדהא תויא הא נמי הוא גיטא אמימר עכברים
שקלה **הוא גבאי** דעל לבי כנישתא שקל ספר תורה ויהיב לה דביתיה ואמר לה הא
גיטך, אמר רב יוסף **למאי** ליתיש לה: אי משום מי מילין, אין מי מילין על גבי מי מילין

דביתיה ותימ' דאשתך **היא** אבל ב' ג' מדהא תויא הא נמי הוא גיטא אמימר עכברים
שקלה **הוא גבאי** דעל לבי כנישתא שקל ספר תורה ויהיב לה דביתיה ואמר לה הא
גיטך, אמר רב יוסף **למאי** ליתיש לה: אי משום מי מילין, אין מי מילין על גבי מי מילין

דביתיה ותימ' דאשתך **היא** אבל ב' ג' מדהא תויא הא נמי הוא גיטא אמימר עכברים
שקלה **הוא גבאי** דעל לבי כנישתא שקל ספר תורה ויהיב לה דביתיה ואמר לה הא
גיטך, אמר רב יוסף **למאי** ליתיש לה: אי משום מי מילין, אין מי מילין על גבי מי מילין

דביתיה ותימ' דאשתך **היא** אבל ב' ג' מדהא תויא הא נמי הוא גיטא אמימר עכברים
שקלה **הוא גבאי** דעל לבי כנישתא שקל ספר תורה ויהיב לה דביתיה ואמר לה הא
גיטך, אמר רב יוסף **למאי** ליתיש לה: אי משום מי מילין, אין מי מילין על גבי מי מילין

דביתיה ותימ' דאשתך **היא** אבל ב' ג' מדהא תויא הא נמי הוא גיטא אמימר עכברים
שקלה **הוא גבאי** דעל לבי כנישתא שקל ספר תורה ויהיב לה דביתיה ואמר לה הא
גיטך, אמר רב יוסף **למאי** ליתיש לה: אי משום מי מילין, אין מי מילין על גבי מי מילין

דביתיה ותימ' דאשתך **היא** אבל ב' ג' מדהא תויא הא נמי הוא גיטא אמימר עכברים
שקלה **הוא גבאי** דעל לבי כנישתא שקל ספר תורה ויהיב לה דביתיה ואמר לה הא
גיטך, אמר רב יוסף **למאי** ליתיש לה: אי משום מי מילין, אין מי מילין על גבי מי מילין

דביתיה ותימ' דאשתך **היא** אבל ב' ג' מדהא תויא הא נמי הוא גיטא אמימר עכברים
שקלה **הוא גבאי** דעל לבי כנישתא שקל ספר תורה ויהיב לה דביתיה ואמר לה הא
גיטך, אמר רב יוסף **למאי** ליתיש לה: אי משום מי מילין, אין מי מילין על גבי מי מילין

לשון המש"ס
בב"ב שמואל נמי חיישין
קאמר פ' י' לנקט דף ט'
פ"ב דה"ס חיישין:

לשון המש"ס
בב"ב שמואל נמי חיישין
קאמר פ' י' לנקט דף ט'
פ"ב דה"ס חיישין:

לשון המש"ס
בב"ב שמואל נמי חיישין
קאמר פ' י' לנקט דף ט'
פ"ב דה"ס חיישין:

לשון המש"ס
בב"ב שמואל נמי חיישין
קאמר פ' י' לנקט דף ט'
פ"ב דה"ס חיישין:

לשון המש"ס
בב"ב שמואל נמי חיישין
קאמר פ' י' לנקט דף ט'
פ"ב דה"ס חיישין:

לשון המש"ס
בב"ב שמואל נמי חיישין
קאמר פ' י' לנקט דף ט'
פ"ב דה"ס חיישין:

לשון המש"ס
בב"ב שמואל נמי חיישין
קאמר פ' י' לנקט דף ט'
פ"ב דה"ס חיישין:

לשון המש"ס
בב"ב שמואל נמי חיישין
קאמר פ' י' לנקט דף ט'
פ"ב דה"ס חיישין:

לשון המש"ס
בב"ב שמואל נמי חיישין
קאמר פ' י' לנקט דף ט'
פ"ב דה"ס חיישין:

לשון המש"ס
בב"ב שמואל נמי חיישין
קאמר פ' י' לנקט דף ט'
פ"ב דה"ס חיישין:

לשון המש"ס
בב"ב שמואל נמי חיישין
קאמר פ' י' לנקט דף ט'
פ"ב דה"ס חיישין:

לשון המש"ס
בב"ב שמואל נמי חיישין
קאמר פ' י' לנקט דף ט'
פ"ב דה"ס חיישין:

לשון המש"ס
בב"ב שמואל נמי חיישין
קאמר פ' י' לנקט דף ט'
פ"ב דה"ס חיישין:

לשון המש"ס
בב"ב שמואל נמי חיישין
קאמר פ' י' לנקט דף ט'
פ"ב דה"ס חיישין:

לשון המש"ס
בב"ב שמואל נמי חיישין
קאמר פ' י' לנקט דף ט'
פ"ב דה"ס חיישין:

לשון המש"ס
בב"ב שמואל נמי חיישין
קאמר פ' י' לנקט דף ט'
פ"ב דה"ס חיישין:

לשון המש"ס
בב"ב שמואל נמי חיישין
קאמר פ' י' לנקט דף ט'
פ"ב דה"ס חיישין: